

Nepadl Ševčík. Padlo, na co jste byli zvyklí. Žantovský řal do živého

- CZ24 News | 17. prosince 2023

ČESKO: Hned třikrát bude dnes v pravidelném přehledu mediálních zajímavostí řeč o návratu totality. Média se pasou na tom, že mocným v této zemi nepohodlný děkan Národohospodářské fakulty Miroslav Ševčík byl odvolán z funkce. Předou spokojeností z toho, že učitelka základní školy dostala vyhazov za to, že interpretovala události na Ukrajině jinak, než se může. A do třetice Petr Žantovský poukazuje na to, jak se v otevřeném dopise premiéru Fialovi ozvaly osobnosti proti zákonům na umlčování a náhubkování z dílny ministra vnitra Rakušana.

Těžko se dá dnes začít něčím jiným než tím, že rektor Vysoké školy ekonomické Petr Dvořák odvolal děkana Národohospodářské fakulty za to, že docent Ševčík dlouhodobě poškozoval dobré jméno VŠE i fakulty. „Je to věc, která se mě i částečně dotýká. Předdesílám tedy, že jsem v jistém drobném konfliktu zájmů, neboť jsem také zaměstnancem Vysoké školy ekonomické, konkrétně Národohospodářské fakulty. Docent Ševčík byl odvolán proto, že se dopouštěl výroků a vyjadřoval nějaké své politické názory. To je samozřejmě flagrantní porušení mnoha věcí, na které jsme si za těch 34 let zvykli. Jedna z těch věcí se jmenuje akademická svoboda, kdy o funkcionářích, vedoucích fakult a škol rozhodují akademické senáty. A stát nemá a nesmí mít pravomoc do toho zasahovat,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Poukazuje na to, že to byla zkušenost komunismu, kterou jsme odmítli z toho důvodu, že si komunisté podmanili vysoké školství, vědu a vzdělávání svým kádrovacím způsobem. „Máme to tu zpátky. Pan rektor učinil, co učinil. Bude to mít patrně dopady právního charakteru, ale to zde nechci rozebírat. Mě fascinuje mediální reflexe této události. Mám před sebou Novinky.cz ze středy 13.prosince, kde je článek pod titulkem **Nekonečný příběh je u konce: Ševčík padl**‘. Já myslím, že Ševčík nepadl. Myslím, že padla demokracie v téhle zemi, ne Ševčík, Ševčík se nedopustil ničeho jiného, než že měl své nějaké občanské názory. To, že to nevzal na vědomí pan rektor, je věc svědomí pana rektora a jeho dalších kroků. Do toho mě vůbec nic není, abych to jakkoli posuzoval, ale v každém případě pan rektor neuvedl žádný pádný důvod,“ upozorňuje mediální analytik.

Fotka sama vyvrací popis, který k ní Novinky daly

Rektor ho při svém brífinku neuvedl, jen se stále odvolával na jakési pofidérní veřejné jméno školy a jakousi podporu jiných děkanů či akademických senátů. „Opravdu to nemíním posuzovat, překračoval bych meze toho, co sám rád nemám, když činí jiní, tedy kolizi zájmů. Ale fascinují mě mediální reakce, které aplaudují rozhodnutí o odvolání děkana Ševčíka včetně toho velmi dramatického výrazu ‚padl‘. Ve válečných konfliktech se říká ‚padl‘. Berlín padl na konci 2. světové války, protože byl obsazen sovětskými vojsky. Nevím o tom, že by Ševčík padl nějakým takovýmto způsobem, z nějakých podobných historicky oprávněných příčin. Ne, to je jenom metafora, kterou považoval dotyčný redaktor, který to psal, za potřebné použít, aby docílil větší emocionality svého sdělení,“ vysvětluje Petr Žantovský.

Žasne nad tím, že je u článku uvedena fotografie z jedné z demonstrací na Václavském náměstí „Je na ní pan docent Ševčík, který se snažil zachránit nějakého člověka před zdravotním ohrožením, poněvadž tam byl v tu chvíli decimován. To, že pan Ševčík sám mluví ve svém vyjádření, že ho

fascinuje, když je odvolán proto, že pomáhal člověku v nouzi, je samozřejmě je bizár nejvyššího stupně. Novinky použily fotografii, na níž jsou zcela jednoznačně zachyceni nejméně tři nebo čtyři policisté, jak tlačí Ševčíka na zeď pod Národním muzeem. To znamená, že násilí působili policisté, nikoli Ševčík. Přesto je fotka doprovázena popiskem „Miroslav Ševčík se pere s policisty při pokusu o násilné vniknutí do Národního muzea“. Ševčík do žádného muzea vnikat nechtěl. Jen pomáhal jinému člověku, a ten to odpřisáhnul na mnoha fórech,“ zdůrazňuje mediální odborník.

To bylo vymyšleno už stokrát v historii, vítejte v totalitě

Je to tedy jedna lež za druhou, která působí dojmem, že se vyrobila kauza, která nás má připravit na to, co bude následovat. „A sice, že na příště všechny tzv. akademické svobody, které jsme si vysnili před rokem 1989 a později i vydobyli včetně toho, že studenti mají pravomoc a možnost spolurozhodovat o tom, kdo bude kde funkcionářem, budou minulostí. Ševčík byl loni na jaře regulérně zvolen akademickým senátem a letos v prosinci byl před Vánocemi odvolán rektorem bez souhlasu, dokonce bez vyjádření vůle toho původního akademického senátu. To jsou věci, nad nimiž zůstává rozum stát v duchu toho dnes tak často používaného „to nevymyslíš“. Tohle není třeba vymýšlet, to bylo vymyšleno už stokrát v historii a říká se tomu návrat totality. Takže vítejte v nové totalitě,“ oznamuje Petr Žantovský.

Druhé zastavení by také mohlo mít podtitul „Zabraňme návratu totality“, neboť se týká [Westminsterské deklarace](#), která před několika týdny prošla západními médii. „V našich médiích zmíněna téměř nebyla. Celkem pochopitelně, protože vůbec nenadbíhá ideologii, která je tu dnes provozována, a naopak před ní varuje. Deklaraci podepsaly desítky velmi významných lidí z různých oborů. Například profesor ekonomie Jeffrey Sachs, slovinský profesor filosofie Slavoj Žižek, režisér Oliver Stone, herec a spisovatel Tim Robbins, také Julian Assange nebo americká profesorka práva Nadine Strossenová, která byla nedávno hostem v Praze na pozvání Institutu H21. A napsala knihu, co se zabývá touto problematikou, totiž dezinformacemi a takzvaným bojem proti dezinformacím,“ poznamenává mediální analytik.

Otevřený dopis proti snahám ministra vnitra Rakušana

Deklarace rovněž vyjadřuje znepokojení ze zneužívání pojmu dezinformace a jiných klacků, jimiž lze bít názory a jejich nositele, co jsou v očích vrchnostenské elity vnímání nevlídné a nepřijatelné. „Westminsterská deklarace vyjadřuje názor spousty lidí napříč politickým spektrem. Přímo v ní uvádějí, že jsou pravicových, středových nebo levicových názorů, ale spojuje je touha po svobodě slova a svobodě jako takové. K této deklaraci se připojila i Společnost pro obranu svobody projevu prezentovaná panem Veselým, panem Vávrou a dalšími a vydala otevřený dopis premiéru Fialovi. V něm vyjadřuje velice podobné názory. Zejména se ohrazuje vůči snahám ministra vnitra Rakušana, který se nijak netají tím, že chce omezovat svobodu slova tím, jak zakládá další a další podúřady na ministerstvu typu KRIT,“ říká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Očividně je šéfovi STAN málo Centrum proti terorismu a hybridním hrozbám, které vzniklo už před téměř sedmi lety. „Pokus Michala Klímy, někdejšího zmocněnce premiéra pro média a dezinformace, o uzákonění jakéhosi zákona proti dezinformacím ztroskotat na chybějících definicích toho, co to vůbec je. Protože to, co je dnes označováno za dezinformaci, se za rok může ukázat, že je zcela relevantní, validní a důležitá informace. Ale dnes je to klacek v ruce mocných proti bezmocným, jak o tom psával Havel. A je to velmi podobné. Vzpomeňme si na Chartu 77, o čem v ní šlo. Chartisté chtěli po naší tehdejší vládě jedinou věc, aby dodržovala svoje vlastní zákony v duchu mezinárodních dohod, ke kterým přidala svůj podpis. My dnes včetně této výzvy a toho dopisu SOSP adresovaného Fialovi také nechceme nic jiného,“ ujišťuje mediální odborník.

Obavy osobností o budoucnost svobody v naší zemi

Jenom nechceme nové zákony na náhubkování lidí a na umlčování názorů. „Když neuspěl pan Klíma se svým zákonem proti dezinformacím, tak má být uveden do pohybu proces vytvoření zákona o tom, že budou trestné informace, které mají brizanci poškozovat zájmy nebo dokonce snad bezpečnost země. Tím byl pověřen pan Pojar jako poradce pro národní bezpečnost podle amerického vzoru. Ale jemu se to možná moc nechce, protože velmi dobře tuší, jak moc složitá problematika řešení mezinárodními dokumenty jako Všeobecná deklarace lidských práv OSN z roku 1949 nebo naší Listinou základních práv a svobod to je. Jak ošidné je označit tvrzení kohokoli, že ohrožuje zájmy nebo bezpečnost země. Předchozí zamyšlení jsem zakončil pointou ‚přichází nová totalita‘. Jsme utvrzováni v tom, že si to naše vláda přeje,“ připomíná Petr Žantovský.

To považuje za něco naprosto dramatického a šíleného, a proto na deklaraci a otevřený dopis upozorňuje. „[Na serveru petice.com](https://na-serveru-petice.com) je možnost pod otevřený dopis panu premiérovi, kde jsou všechny tyhle argumenty přítomny, podepsat. Mezi signatáři najdete lidi zajímavých a často protichůdných názorů: levicovou ekonomku Ilonu Švihlíkovou, pravicovou ekonomku Markétu Šichtařovou, signatáře Charty 77 Jana Schneidera, spisovatele Benjamina Kurase, režiséra Igora Chauna, senátorku Jitku Chalánkovou i hudebníka Mikoláše Chadimu. Jde o velice pestré společenství lidí, kteří mají obavu o budoucnost svobody v naší zemi. Neměli bychom to podceňovat. Ačkoli se naše vláda pyšní sto osmičkou, tak sto osmička není univerzální recept na všechno. Je to jen možný způsob, jak se dobrat rychlého debaklu. Cožpak si to nikdo z té vlády není schopen uvědomit? A z médií, které jdou vládě na ruku, a podobné záležitosti ignorují? To je řečnická otázka,“ podotýká mediální analytik.

Učitel by neměl prezentovat jiné než převládající názory

Závěrečné zastavení se bude týkat kauze učitelky Martiny Bednářové, která neuspěla v pracovněprávním soudním sporu se základní školou, kde působila. „Odtud ji vyrazili na základě toho, že ji vnuk Daniela Kroupy natočil na mobil ve chvíli, kdy mluvila o válečných událostech na Ukrajině a neinterpretovala události způsobem, jakým je interpretuje třeba Česká televize nebo jiná mainstreamová média. Upozorňovala i na možnost jiných zdrojů a informací. Ta samá věc o tom, že měla právo říkat, co si myslí, už byla u jiného soudu ohodnocena v její prospěch, teď byl ten pracovněprávní spor neúspěšný, ale je pravomocný. Maximálně je možné podat dovolání k Nejvyššímu soudu, což ovšem nemá odkladný účinek. To znamená, že paní učitelka Bednářová je z té školy vyhozena definitivně,“ konstatuje pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

V té souvislosti ho zaujal mediální ohlas na serveru irozhlas, v němž na toto téma promlouvá advokát Tomáš Němeček „Říká například, že by učitel neměl prezentovat názory, které jsou v nesouladu s převládajícími názory. No jo, ale kdo určí, co jsou názory převládající a nepřevládající? Záleží na tom, kde se ty názory vyhledávají. Jestliže mluvíme o prostředí mainstreamových médií, tak tam jistě nějaké převládající názory najdeme. Ale je tu arbitr, který řekne že je to zároveň převládající názor naší veřejnosti? No, není! Samozřejmě, protože objektivní průzkumy na toto téma se raději neprovádějí, abychom se náhodou nedozvěděli, že je to jinak, než si namlouváme,“ tuší mediální odborník.

Neříká se, jestli jde o hodnoty pornoherce nebo cenzorky

Advokát Němeček připomíná precedens Evropského soudu pro lidská práva, který rozhodoval v případě německé učitelky Ingeborg Godenauové. „Ta veřejně říkala, že [v Německu není demokracie](#) ani svoboda a školské úřady v Hesensku rozhodly, že nebude zaměstnaná jako učitelka na žádné škole, protože nesdílí základní hodnoty německé demokracie. Evropský soud pro lidská práva to potvrdil. Tedy, jak říká pan Němeček, učitelé si nemohou říkat úplně, co chtějí, a určitá

věrnost hodnotám demokracie se od nich očekává. Pan advokát však neříká, co jsou to ty hodnoty demokracie. Jsou to evropské hodnoty? Jsou to hodnoty pornoherce Jandy? Nebo cenzorky Jourové? Nebo čím jsou to vlastně hodnoty? Co máme sdílet? To nám nikdo neřekne, stejně jako nikdo neví, co je dezinformace, nikdo to není schopen definovat. Stejně tak nám nikdo neříká, co jsou ty hodnoty, které máme sdílet," poukazuje Petr Žantovský s tím, že se to vždy jen vezme jako klacek na bití nevhodného psa.

Nad některými dalšími sděleními a argumenty advokáta Němečka v článku však zůstával zkoprnělý. „Navzdory tomu, že pan Němeček tvrdí, že se mu nelíbí tajné nahrávání nějakými žáky proslovy pedagogů, tak si myslí, že je to určitá šance, že by taková tajná nahrávka zajišťovala jakousi proporcionalitu nebo pluralitu názorů. Jinými slovy podsouvá paní učitelce Bednářové snahu indoktrinovat žáky jediným možným a povoleným názorem. Já si myslím, že je to přesně v duchu toho hesla ‚podle sebe soudím tebe‘. Když nám nějaká vrchnost doprovázená kohortou médií a advokátů indoktrinuje nějaký typ názorů a hodnot jako těch zastávaných a záhodných, tak potom jakákoliv snaha vejít do diskuse s tímto typem oficiálních názorů je hodnocena jako rozbíjení jednoty,“ pozastavuje se mediální analytik.

Učitelka svým žákům nezakazovala, aby říkali něco jiného

Zároveň, a to na tom to bizarní, se to bere jako znemožňování toho říkat ten oficiální názor. „Ale nevšiml jsem si v celé kauze paní učitelky Bednářové ani v jiných mnoha podobných, že by zakazovala svým žákům, aby říkali něco jiného. Ne, tak to není, to je jenom interpretace, která se hodí serveru irozhlas a mainstreamovým médiím, co chtějí tímhle způsobem indoktrinovat společnost a zaplevelovat veřejné prostředí jednou ideologií. To je logika každé totality, když vám totalitní propagandista začne vykládat, že vlastně jeho slova jsou někým zpochybňována, a tím je vlastně on, chudáček propagandista, umlčován těmi ošklivými nepřáteli propagandy nebo držiteli jiných názorů. A že bychom se tedy měli zastávat jeho, chudáčka propagandisty, který to přeci myslí tak dobře. Už jsem dnes dvakrát mluvil o návratu totality. Z této kauzy plyne, že to je možné vyslovit i potřetí,“ dodává Petr Žantovský.

[ZDROJ](#)